

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน โทร. ๐ ๒๒๔๕ ๑๗๐๗ ต่อ ๒๐๑
ที่ รง ๐๔๑๓/ว ๒๕๓๓๓๑ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวปฏิบัติในกรณีสถานประกอบการยื่นขอรับรองหลักสูตรล่าช้า และกรณีขอผ่อนผันการชำระเงินสมทบ
เรียน ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร

ด้วยสถานประกอบการหลายแห่งมีการยื่นขอความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพล่าช้าเกินระยะเวลา ที่กำหนดตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้องและรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ “ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดทำรายงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย พร้อมแนบหลักสูตร กำหนดการฝึกอบรมและหลักฐานค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรตามที่จ่ายจริง เสนอต่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบภายในหกสิบวัน นับแต่วันเสร็จสิ้นการฝึก แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕ มกราคม ของปีถัดไป” รวมทั้งสถานประกอบการบางแห่งมีการขอผ่อนผันการชำระเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่ง และการชำระเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบ ที่ยังไม่ได้นำส่ง โดยแบ่งการชำระออกเป็นคราวๆ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงขอให้ท่านดำเนินการตามแนวปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กรณีขอความอนุเคราะห์ขอผ่อนผันการชำระเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่ง และการชำระเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่ง โดยแบ่งการชำระออกเป็นคราว ๆ กลุ่มกฎหมายพิจารณาเห็นว่า “ตามข้อ ๘ ของประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ วิธีการเรียกเก็บเงินสมทบ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน กำหนดให้ผู้ประกอบการที่ต้องส่งเงินสมทบจะต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายปี โดยยื่นแบบแสดงเงินสมทบพร้อมส่งเงินสมทบภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป ไม่ได้กำหนดว่าสามารถแบ่งการชำระออกเป็นคราว ๆ ได้หรือไม่ แต่ผู้ประกอบการรายใดที่ยังส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องส่งเงินสมทบจนกว่าผู้ประกอบการนั้นจะส่งเงินสมทบดังกล่าวครบถ้วน”

๒. กรณีขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณารับรองหลักสูตรเนื่องจากไม่ได้ส่งหลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และรายการค่าใช้จ่ายภายในระยะเวลาที่กำหนด กลุ่มกฎหมายพิจารณาเห็นว่า “ตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดทำรายการค่าใช้จ่ายและรายละเอียดของหลักสูตรในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานแต่ละหลักสูตรตามที่จ่ายจริง เสนอต่อนายทะเบียน เพื่อให้ความเห็นชอบภายในหกสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการฝึก แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕ มกราคมของปีถัดไปนั้น

/เป็นกำหนด...

เป็นกำหนดระยะเวลาเร่งรัดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นนายจ้างต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่ตัดสิทธิของผู้ประกอบกิจการดังกล่าวโดยเด็ดขาด ซึ่งการยื่นคำขอเกินระยะเวลาที่จะทำให้ผู้ยื่นคำขอเสียสิทธิต้องเป็นกรณีที่ยื่นคำขอล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร ดังนั้น หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ประกอบกิจการยื่นคำขอล่าช้า เนื่องจากมีเหตุอันสมควร นายทะเบียนก็สามารถรับรองหลักฐานให้แก่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวได้ตามนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๒๕/๒๕๔๘” รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

(นายกรัฑา สathachon)
อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1725/2548

นายบรรดิฐ ชัยฉลาด
สำนักงานประกันสังคม
ป.วิ.พ. มาตรา 200

โจทก์
จำเลย

พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 56

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 18, 45

คำสั่งเรียกพยานเอกสารเป็นกระบวนการพิจารณาจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี การที่ผู้พิพากษาศาลแรงงานกลางจดรายงานกระบวนการพิจารณาสั่งให้จำเลยส่งประกาศของจำเลยเรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรไปให้ศาลแรงงานกลาง แม้มิได้มีคำสั่งในระหว่างพิจารณาคดีในห้องพิจารณาต่อหน้าคู่ความ และมีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างลงชื่อในรายงานกระบวนการพิจารณาด้วย ก็ชอบด้วย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา 18 และมาตรา 45 แล้ว

วันที่ 8 ตุลาคม 2545 เป็นวันนัดพร้อมมิใช่วันสืบพยาน โจทก์ไม่มาศาลในวันดังกล่าวตาม ป.วิ.พ. มาตรา 200 วรรคสอง ให้ถือว่าโจทก์สละสิทธิการดำเนินกระบวนการพิจารณาของตนในนัดนั้น และทราบกระบวนการพิจารณาที่ศาลได้ดำเนินไปในนัดนั้นด้วย ส่วนวันที่ 25 ตุลาคม 2545 ศาลแรงงานกลางนัดสืบพยานจำเลยและนัดฟังคำพิพากษา เมื่อถึงวันนัดศาลแรงงานกลางเห็นว่า คดีพอวินิจฉัยได้แล้ว ให้งดสืบพยานและได้อ่านคำพิพากษาให้นายจำเลยฟัง โดยถือว่าโจทก์ซึ่งมิได้มาศาลได้ฟังคำพิพากษาโดยชอบแล้ว เมื่อมิได้มีการสืบพยานจำเลยย่อมถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณาไม่ได้ ที่ศาลแรงงานกลางไม่มีคำสั่งจำหน่ายคดีจึงชอบแล้ว

ผู้มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนมิได้ยื่นคำขอรับสิทธิภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่มิได้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน ตามปกติย่อมเสียสิทธิ แต่ พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 56 วรรคหนึ่ง ไม่ได้บัญญัติตัดสิทธิผู้ยื่นคำขอไว้โดยเด็ดขาดก็ต้องแปลว่าการยื่นคำขอเกินกำหนด 1 ปี ที่จะทำให้ผู้ยื่นคำขอเสียสิทธิต้องเป็นกรณีผู้ยื่นคำขอไม่มีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นต้องใช้สิทธิล่าช้า หากผู้ยื่นคำขอมีเหตุอันสมควรหรือมีความจำเป็นต้องใช้สิทธิล่าช้าก็นำระยะเวลาดังกล่าวมาตัดสิทธิผู้ยื่นคำขอไม่ได้ โจทก์อ้างเหตุที่ยื่นล่าช้าเนื่องจากพนักงานบริษัทที่โจทก์ทำงานซึ่งดูแลงานด้านนี้ ไม่แจ้งให้โจทก์ทราบว่าโจทก์จะต้องยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนเมื่อใด เมื่อพนักงานผู้นั้นลาออกแล้วพนักงานใหม่ที่มาดูแลงานด้านนี้แทนได้แจ้งให้โจทก์ทราบเกี่ยวกับสิทธิของกองทุนประกันสังคมก็เกินกำหนดเวลาที่จะยื่นแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรที่ทำให้โจทก์ยื่นคำขอล่าช้า แม้โจทก์จะยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกิน 1 ปี นับแต่วันที่มิได้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน โจทก์ก็ยังมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของกองประโยชน์ทดแทนที่ รส 0719/20340 ลงวันที่ 17 เมษายน 2545 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ที่ 858/2545 ให้จำเลยจ่ายค่าคลอดบุตรแก่โจทก์เป็นเงิน 4,000 บาท

จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง

ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยเขตพื้นที่ 2 ที่ รส 0719/20340 ลงวันที่ 17 เมษายน 2545 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ที่ 858/2545 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2545 และให้จำเลยจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรเป็นเงิน 4,000 บาท แก่โจทก์

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ตามอุทธรณ์ของจำเลยในข้อแรกที่ว่า การที่ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งให้จำเลยส่งประกาศของจำเลยเรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรไปให้ศาลแรงงานกลาง โดยไม่ปรากฏว่าศาลได้มีคำสั่งในระหว่างพิจารณาคดีในท้องพิจารณาต่อหน้าคู่ความ และโดยความเห็นชอบของผู้พิพากษาผู้พิจารณาคดีทั้งคณะ เป็นการพิจารณาคดีที่ขัดต่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 หรือไม่นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 18 บัญญัติว่า "กระบวนการพิจารณานอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ผู้พิพากษาของศาลแรงงานคนใดคนหนึ่งมีอำนาจกระทำหรือออกคำสั่งใด ๆ ได้ โดยจะให้ให้มีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างร่วมด้วยหรือไม่ก็ได้" และการที่ผู้พิพากษาศาลแรงงานกลางมีคำสั่งเรียกเอกสารดังกล่าวก็อาศัยอำนาจตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติว่า "เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในอันที่จะให้ได้ความแจ้งชัดในข้อเท็จจริงแห่งคดีให้ศาลแรงงานมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้เองตามที่เหมาะสม" เมื่อคำสั่งเรียกพยานเอกสารเป็นกระบวนการพิจารณานอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี แม้ศาลแรงงานกลางจะได้กระทำตามที่จำเลยอุทธรณ์ ก็เป็นการชอบด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยข้อต่อไปว่า คดีนี้โจทก์ได้ทราบคำสั่งให้มาศาลในวันเวลาในการพิจารณาคดีพร้อมวันที่ 8 ตุลาคม 2545 และวันนัดสืบพยานจำเลยนัดแรกในวันที่ 25 ตุลาคม 2545 โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่โจทก์ก็ไม่มาศาลโดยไม่แจ้งให้ศาลทราบเหตุที่ไม่มา ถือได้ว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ศาลแรงงานกลางน่าจะต้องมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น เห็นว่า วันที่ 8 ตุลาคม 2545 เป็นวันนัดพร้อมมิใช่วันสืบพยาน การที่โจทก์ไม่มาศาลในวันดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 200 วรรคสอง ก็ให้ถือว่าโจทก์สละสิทธิการดำเนินกระบวนการพิจารณาของตนในนัดนั้น และทราบกระบวนการพิจารณาที่ศาลได้ดำเนินไปในนัดนั้นด้วยแล้ว ส่วนวันที่ 25 ตุลาคม 2545 เป็นวันที่ศาลแรงงานกลางนัดสืบพยานจำเลยและนัดฟังคำพิพากษา เมื่อถึงวันนัดศาลแรงงานกลางเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้แล้วให้งดสืบพยานและได้อ่านคำพิพากษาให้ทนายจำเลยฟัง โดยถือว่าโจทก์ได้ฟังคำพิพากษาโดยชอบแล้ว เมื่อปรากฏว่ามิได้มีการสืบพยานจำเลยดังกล่าว ย่อมจะถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณาไม่ได้ ที่ศาลแรงงานกลางไม่มีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความชอบแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยข้อสุดท้ายว่า โจทก์มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรหรือไม่ เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 56 วรรคหนึ่ง จะบัญญัติให้ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนและประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็มีได้บัญญัติว่าหากผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนไม่ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนภายในเวลาดังกล่าว จะมีผลทำให้สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนระงับสิ้นไป ดังนั้นระยะเวลาการยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนภายในหนึ่งปีดังกล่าวจึงเป็นเพียงกำหนดระยะเวลาเร่งรัดให้ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนใช้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนโดยเร็วเท่านั้น ไม่ใช่บทบัญญัติตัดสิทธิแต่อย่างใด ซึ่งต่างกับกรณีที่ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจะไม่ได้รับประโยชน์ทดแทนจะต้องเป็นไปตามมาตรา 56 วรรคสอง อันเป็นกรณีที่ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนได้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทน และสำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนโดยแจ้งให้ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนมารับประโยชน์ทดแทนที่เป็นตัวเงินแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากสำนักงานประกันสังคมประโยชน์ทดแทนที่เป็นตัวเงินนั้นจึงจะตกเป็นของกองทุน สำหรับมาตรา 84 ทวิ เป็นกรณีที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาตามมาตรา 56 ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแต่ตนมิได้อยู่ในประเทศไทยหรืออยู่ในประเทศไทยแต่มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ จึงยื่นคำร้องขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลายื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 56 ออกไป เพื่อรักษาประโยชน์ของลูกจ้าง มิใช่บทบัญญัติตัดสิทธิเช่นกัน ดังนั้น แม้โจทก์จะยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคมเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น โจทก์ก็ยังมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ที่ศาลแรงงานกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นด้วยในผล อุทธรณ์ของจำเลยทุกข้อฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

(วิเทพ พัชรภิญโญพงศ์-วสันต์ สร้อยพิสุทธิ์-วิฑูรย์ หิรัญรุจิพงศ์)

ศาลแรงงานกลาง - นายสละ เทศร่ำพรรณ

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

หมายเหตุ

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1725/2548 (ฉบับย่อ)

คำสั่งเรียกพยานเอกสารเป็นกระบวนการพิจารณานอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี การที่ผู้พิพากษาศาลแรงงานกลางจดยางานกระบวนการพิจารณาสั่งให้จำเลยส่งประกาศของจำเลยเรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรไปให้ศาลแรงงานกลาง แม้มิได้มีคำสั่งในระหว่างพิจารณาคดีในห้องพิจารณาต่อหน้าคู่ความ และได้มีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างลงชื่อในรายงานกระบวนการพิจารณาด้วย ก็ชอบด้วย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๔๕ แล้ว

วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นวันนัดพร้อมมิใช่วันสืบพยาน โจทก์ไม่มาศาลในวันดังกล่าวตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๐๐ วรรคสอง ให้ถือว่าโจทก์สละสิทธิการดำเนินกระบวนการพิจารณาของตนในนัดนั้น และทราบกระบวนการพิจารณาที่ศาลได้ดำเนินไปในนัดนั้นด้วย ส่วนวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ศาลแรงงานกลางนัดสืบพยานจำเลยและนัดฟังคำพิพากษา เมื่อถึงวันนัดศาลแรงงานกลางเห็นว่า คดีพอวินิจฉัยได้แล้ว ให้งดสืบพยานและได้อ่านคำพิพากษาให้ทนายจำเลยฟัง โดยถือว่าโจทก์ซึ่งมิได้มาศาลได้ฟังคำพิพากษาโดยชอบแล้ว เมื่อมิได้มีการสืบพยานจำเลย ย่อมถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณาไม่ได้ ที่ศาลแรงงานกลางไม่มีคำสั่งจำหน่ายคดีจึงชอบแล้ว

ผู้มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนมิได้ยื่นคำขอรับสิทธิภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่มิได้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน ตามปกติย่อมเสียสิทธิ แต่ พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ไม่ได้บัญญัติตัดสิทธิผู้ยื่นคำขอไว้โดยเด็ดขาดก็ต้องแปลว่าการยื่นคำขอเกินกำหนด ๑ ปี ที่จะทำให้ผู้ยื่นคำขอเสียสิทธิ ต้องเป็นกรณีผู้ยื่นคำขอไม่มีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นต้องใช้สิทธิล่าช้า หากผู้ยื่นคำขอมีเหตุอันสมควรหรือมีความจำเป็นต้องใช้สิทธิล่าช้าก็นำระยะเวลาดังกล่าวมาตัดสิทธิผู้ยื่นคำขอไม่ได้ โจทก์อ้างเหตุที่ยื่นล่าช้าเนื่องจากพนักงานบริษัทที่โจทก์ทำงานซึ่งดูแลงานด้านนี้ ไม่แจ้งให้โจทก์ทราบว่าโจทก์จะต้องยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนเมื่อใด เมื่อพนักงานผู้นั้นลาออกแล้วพนักงานใหม่ที่มาดูแลงานด้านนี้แทนได้แจ้งให้โจทก์ทราบเกี่ยวกับสิทธิของกองทุนประกันสังคมก็เกินกำหนดเวลาที่จะยื่นแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรที่ทำให้โจทก์ยื่นคำขอล่าช้า แม้โจทก์จะยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกิน ๑ ปี นับแต่วันที่มิได้สิทธิขอรับประโยชน์ทดแทน โจทก์ก็ยังมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
